

De verlossing van de erfzonde

Door Gurubesar: Lancar Ida-Bagus

Auteur: Lancar Ida-Bagus Gurubesar/ Professor/ Priester/ erfgenaam en Overste van het Vishnuh-Genootschap van Suriname, Brazilië en Nederland, Lancar Ida-Bagus/ R.R. Purperhart en tevens de oudste en enige kleinzoon van de laatste afstammeling van de Majapahit dynastie (Bupathi Amat Paul Bolkiyah Ida-Bagus, die in 1965 gestorven is in Suriname)

© Copyright:

Vishnuh-Society Suriname

Vishnuh-Society Brazil

Vishnuh- Society the Netherlands

© Copyright: Gurubesar Lancar Ida-Bagus / R.R. Purperhart

© Bibliography, photographs, and Illustrations Vishnuh-Society

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt middels druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the written permission of the publisher.

DE VERLOSSING VAN DE ERFZONDE

**De verlossing van de vloek der
verdoemden**

Inhoud

Islamitische, Christelijke landen & Discriminatie	18
Aan de vruchten herkent men de boom	103
Rechtvaardigheid is in bijna alle opzichten ver te zoeken	119
Twee oprecht gebeden van een ongelovige tot de God van de gelovigen en het ligt aan de gelovigen welk gebed hun voorkeur heeft.....	182
Gebed 1. Laat ons bidden:	182
Gebed 2:	184
Laat ons bidden:	184
Ware vriendschap is tegenwoordig ver te zoeken.....	193
Zo leert de filosofie van Vishnuh:	237
“Vrees niet degenen die geloven, niet uit verplichting of angst, maar uit de vreugde en het comfort die hun geloof hen schenkt. Zij die geloven vanuit een oprechte innerlijke behoefte zijn zelden een bedreiging voor anderen. Maar wees voorzichtig met degenen die religie gebruiken als een masker, een dekmantel voor hun eigen duistere intenties. Vrees hen die hun geloof niet als bron van vrede of wijsheid beschouwen, maar als een instrument om hun boosaardige aard te verbergen. Deze mensen zijn niet gebonden door de principes van het geloof, maar door de verlangens van hun ziel die liever verdeeldheid en conflict zaaien dan harmonie en begrip.”	237
DE VOORSPELLING.....	237
EEN EERBETOON AAN WIJLEN	252

Ze Zijn Zo Godvrezend maar...	264
Alleen de Natuur is Onvergankelijk.....	271
De Goden zijn innig met elkaar bevriend	277
God zijn ficties van de kwaadaardige mensheid	288
ALLEEN DE NATUUR LEEF EEUWIG	325
Het Jodendom	331
De Waarheid over de Talmoad en de vermeende haatcitaten	333
Religieus fundamentalisme: een kritiek voorbij haat en onwetendheid	342
Oh volken van de wereld.....	350
Mens, onderschat Niemand.....	364

Proloog

Broeders en zusters,

In een wereld die vaak gevangen zit in de schaduwen van dogma's, opgelegde waarheden en uiterlijke schijn, staan wij, als leden van het Niet-Religieuze Genootschap, onverschrokken in onze toewijding aan het vrije denken.

Wij zoeken geen antwoorden in de leegte van tradities die onze geest beperken, maar in de diepe, onmetelijke oceaan van menselijke ervaring, wetenschap en wijsheid.

Onze kracht ligt in onze vrijheid — de vrijheid om te denken, te voelen en te handelen zonder de ketenen van verouderde overtuigingen.

Wij zijn de levende getuigen van de mogelijkheid om een leven van waarheid, compassie en rechtvaardigheid te leiden, niet door het naleven van opgeleide regels, maar door het vertrouwen op onze eigen,

innerlijke wijsheid en het besef van onze gedeelde verantwoordelijkheid voor de wereld om ons heen.

In ons streven naar zelfverwezenlijking is er geen ruimte voor de angst die wordt gevoed door onwetendheid. Wij zetten ons in voor de waarheid, voor kennis, voor eerlijke reflectie en voor een wereld waarin vrijheid niet slechts een begrip is, maar een levend principe.

Wij erkennen dat de mens niet de dienaar is van een hogere macht, maar de bewaker van zijn eigen lot, met de kracht om zijn eigen pad te kiezen en te vormen.

Als Gurubesar spreek ik tot u allen met de autoriteit van ervaring en de wijsheid die alleen kan ontstaan uit het afwerpen van oude lasten.

Wij zijn niet gebonden aan de illusies van religie of de valse beloften van transcendentie.

Onze missie is simpel maar diepgaand: om de mens te bevrijden van de schaduw van

zijn eigen twijfel, en hem te herinneren aan de enorme kracht die schuilt in het omarmen van het leven in zijn meest authentieke en ongetemde vorm.

Moge onze gezamenlijke reis ons steeds dichter brengen bij de kern van wie wij werkelijk zijn, zonder de verleiding om ons te verschuilen achter de muren van verouderde systemen.

Samen zullen we een nieuwe weg creëren – een weg die wordt verlicht door de helderheid van vrije gedachten en de kracht van menselijke verbondenheid.

Met vastberadenheid en toewijding,

Adhipati: Lancar Ida Bagus

Gurubesar van het Vishnuh-Genootschap

Niet-religieus Genootschap

Islamitische, Christelijke landen & Discriminatie

Het Verleden Werpt Zijn Schaduw op het Heden

Het verleden is geen afgesloten hoofdstuk, maar een levende bron die doorwerkt in het heden. Wanneer we kijken naar de geschiedenis van de grote wereldreligies – waaronder de islam, het katholicisme en andere invloedrijke geloofssystemen – zien we een confronterend patroon: voormalige volgelingen, en soms zelfs de instellingen zelf, hebben zich schuldig gemaakt aan handelingen die lijnrecht ingaan tegen de fundamentele morele en spirituele principes die hun religies zogenaamd belichamen.

Deze tegenstrijdigheid roept vragen op over de aard van macht, interpretatie en menselijke zwakte. Terwijl hun heilige boeken liefde, rechtvaardigheid en compassie prediken, werden er in naam van diezelfde religies oorlogen gevoerd,

volkeren onderdrukt, en talloze mensenrechten geschonden. Wat eeuwenlang verboden werd door hun goddelijke geboden – zoals moord, hebzucht, onderdrukking en hoogmoed – werd in sommige gevallen juist aangemoedigd of gerechtvaardigd vanuit een religieus gezag.

De erfenis van deze paradox leeft voort in onze tijd. Het dwingt ons niet alleen tot kritische reflectie, maar ook tot een herwaardering van wat het betekent om werkelijk spiritueel of moreel te leven – los van dogma's en institutionele belangen. Alleen door het verleden onder ogen te zien, kunnen we het heden begrijpen en bouwen aan een meer oprechte toekomst.

Zo luidt de leer van Vishnuh:

"Allen die belast zijn met de zogenaamde heilige geschriften – zoals de Bijbel, de Thora, de Bhagavad-Gita en de Koran – maar die zich niet aan de ware essentie ervan houden, zijn te vergelijken met lastdieren die slechts boeken dragen, zonder hun betekenis te begrijpen."

Niet-religieus Genootschap

Religie als Dekmantel voor Kwaad

Ook in onze moderne tijd blijven de echo's van religieus geïnspireerde onderdrukking hoorbaar. Sektarische bewegingen die voortkomen uit de gevestigde religieuze instellingen – zoals die binnen de islam en het christendom – opereren wereldwijd met de Koran of de Bijbel in de hand, maar met daden die lijnrecht indruisen tegen de humaniteit. Onder het mom van goddelijke opdracht nemen zij deel aan geweld, discriminatie en andere vormen van onmenselijkheid. Het is een tragisch patroon dat zich blijft herhalen: waar religie bedoeld zou zijn als bron van verlichting en mededogen, wordt zij door sommigen gebruikt als rechtvaardiging voor onderdrukking en haat.

Deze realiteit werpt een schaduw op het godsbeeld zelf. Wanneer misdaden worden gepleegd in naam van een god of profeet, rijst onvermijdelijk de vraag:

is de godheid die dit zou toestaan, of erger nog – zou goedkeuren – dan niet mede verantwoordelijk? In dit licht lijkt het alsof het concept van God of Allah door mensenhanden is vervormd tot een instrument van macht en controle, eerder dan een kompas van moreel besef.

Het wordt dan ook pijnlijk zichtbaar dat religie, in plaats van het beste in de mens naar boven te halen, vaak het slechtste aanwakkert – niet door haar essentie misschien, maar door de manier waarop zij geïnterpreteerd en ingezet wordt. De geschiedenis én het heden laten zien dat heilige teksten gebruikt kunnen worden om zowel te helen als te vernietigen, en dat hun invloed in handen van fanatiekelingen een gevaar vormt voor vrede en rechtvaardigheid.

Religieuze Propaganda in het Publieke Domein

Volgelingen, begunstigers en sympathisanten van religieuze stromingen treden regelmatig naar voren met openlijke propaganda, waarbij zij hun overtuigingen actief uitdragen in het publieke domein. Dit gebeurt niet alleen via gebedshuizen en religieuze bijeenkomsten, maar ook door middel van moderne media – van televisie en radio tot sociale netwerken – waarmee zij een breed publiek proberen te bereiken en te beïnvloeden.

Opvallend is de rol die overheden hierin spelen. In veel gevallen bieden zij religieuze organisaties expliciet of impliciet steun, bijvoorbeeld door subsidies, het faciliteren van zendtijd, of het beschikbaar stellen van publieke ruimtes. Daarmee vervaagt de grens tussen geloof en staatsneutraliteit. Wat in wezen persoonlijke spirituele beleving zou moeten zijn, wordt zo omgevormd tot een maatschappelijk machtsinstrument.

Deze vermenging van religie en publieke invloed roept vragen op over belangen, beïnvloeding en de mate van vrijheid waarbinnen burgers werkelijk hun eigen overtuigingen kunnen vormen – los van indoctrinatie of institutionele druk.

Indoctrinatie als Fundament van het Religieuze Onderwijs

Een blik op het onderwijssysteem in vele religieus gedomineerde landen wereldwijd laat een zorgwekkend patroon zien: al op jonge leeftijd worden kinderen ondergedompeld in dogmatische geloofsleer. In plaats van hen kritisch denken en openheid aan te leren, worden zij gevoed met verhalen uit de Bijbel en de Koran – verhalen die vaak zonder context of nuance worden gepresenteerd als absolute waarheden. Deze vroegtijdige beïnvloeding komt zelden voort uit een oprechte zoektocht naar wijsheid, maar veeleer uit een behoefte om controle te

behouden over het denken en voelen van nieuwe generaties.

Wat bedoeld lijkt als opvoeding, mondt in de praktijk uit in indoctrinatie. Begrippen als hel, zonde, gehoorzaamheid aan goddelijke autoriteit en de onderwerping van vrouwen en andersdenkenden worden impliciet – en soms expliciet – als norm gepresenteerd. Op deze wijze wordt een groot deel van de mensheid al in een pril stadium geestelijk onderdrukt, geïntimideerd en dom gehouden – niet als gevolg van een gebrek aan intelligentie, maar door het systematisch blokkeren van vrije gedachtevorming.

De ironie is schrijnend: in samenlevingen die zichzelf graag profileren als democratisch en grondwettelijk gegrondvest, fungeert diezelfde grondwet vaak als verlengstuk van religieuze doctrine. Veel van deze constituties zijn historisch geïnspireerd op of doorspekt met bepalingen uit heilige teksten, die zelden

ruimte laten voor moderne inzichten of universele mensenrechten. En zo worden mensenrechten niet bevorderd, maar juist beperkt – in naam van goddelijke wil.

Religieuze invloed op onderwijs en wetgeving heeft de mensheid in vele opzichten niet vooruit geholpen, maar eerder teruggeworpen in de richting van angst, verdeeldheid en onderdrukking. Het is tijd dat we deze invloed kritisch blijven bevragen – in het belang van een vrijere, eerlijkere wereld.

Religie als Strategie: De Moderne Werving van Geloof

In onze tijd worden medemensen wereldwijd met opvallende berekenendheid en sluwe tactieken tot religie bekeerd. Kerken en religieuze organisaties van uiteenlopende aard zetten geraffineerde campagnes in om hun geloofssprookjes niet alleen te verspreiden, maar vooral te bestendigen en versterken.

Achter een façade van liefde en medemenselijkheid schuilt vaak een uitgekiende strategie, gericht op het verwerven van macht, invloed en financiële middelen.

Onder het mom van goede doelen en humanitaire projecten worden talloze initiatieven opgezet, zogenaamd ter ondersteuning van de zwakkeren in de samenleving. Maar in werkelijkheid dienen deze acties een ander doel: het verankeren van religieuze invloed en het versterken van de ideologische machtstructuren die eraan ten grondslag liggen. De weldoenerij is vaak niets anders dan een "sigaar uit eigen doos" – een investering die vooral de eigen belangen dient, verpakt als altruïsme.

De wereldbevolking, met name de armste en meest kwetsbare groepen, wordt op deze manier misleid en gemanipuleerd. Hun goedgelovigheid en hoop op een beter bestaan worden gekaapt door religieuze instellingen die precies weten hoe zij

sympathie kunnen omzetten in gehoorzaamheid, en geestelijke honger in ideologische afhankelijkheid. Zo betaalt de mensheid – soms letterlijk, soms geestelijk – de prijs voor een systeem dat meer geïnteresseerd lijkt in voortbestaan dan in bevrijding.

Het is tijd om deze realiteit onder ogen te zien en kritische vragen te stellen. Niet aan het geloof zelf – want geloof als innerlijke kracht kan waardevol zijn – maar aan de structuren die het instrumentaliseren ten bate van hun eigen voortbestaan. Alleen dan kunnen we toewerken naar een wereld waarin oprechte spiritualiteit niet langer misbruikt wordt als rookgordijn voor macht en manipulatie.

De Voedingsbodem van het Oeroude Kwaad

Het is onmiskenbaar dat er mensen zijn die, al dan niet bewust, het oudste kwaad dat de mensheid kent blijven voeden – een

kwaad dat door de eeuwen heen onnoemelijk veel onheil, verdeeldheid en wanhoop heeft gebracht. Deze krachten manifesteren zich niet altijd luidruchtig of openlijk, maar juist vaak stilzwijgend en geniepig, verankerd in systemen, gewoontes en overtuigingen die zelden ter discussie worden gesteld.

Degenen die dit kwaad in stand houden – hetzij uit overtuiging, hetzij uit gemakzucht – dragen bij aan het verlengen van het lijden van de mensheid als geheel. Daarom is het van essentieel belang om dergelijke invloeden zoveel mogelijk te vermijden. Niet uit haat, maar uit zelfbehoud. Niet uit onverschilligheid, maar uit een diep besef van wat werkelijk nodig is om tot werkelijke vrijheid en vrede te komen.

Vaak ligt de wortel van dit destructieve gedrag in onwetendheid – een onwetendheid die voedt, rechtvaardigt en herhaalt. En hoewel onwetendheid op zich geen kwaadaardige intentie impliceert,

vormt zij wel de voedingsbodem waarop misleiding, geweld en onderdrukking kunnen groeien. De geschiedenis, zowel oud als recent, ligt bezaaid met voorbeelden van hoe onwetendheid leidde tot fanatisme, uitsluiting en zelfs genocide. De bekentenissen van hen die ooit meeliepen in deze structuren vormen een aangrijpende illustratie van hoe gevaarlijk blinde navolging kan zijn.

De mensheid kan pas vooruit wanneer zij haar verleden onder ogen durft te zien, het kwaad benoemt waar het zich manifesteert, en het bewustzijn cultiveert dat nodig is om zich ervan los te maken. Tot die tijd blijft het een morele plicht om waakzaam te zijn – en onszelf te omringen met waarheid, kennis en een diep respect voor de vrijheid van denken.

Religie als Bedreiging voor de Menselijke Geest

Al eeuwenlang manifesteert religie zich als een ideologische besmetting die zich diep in de menselijke samenleving heeft genesteld. Niet als een bron van verlichting of universele wijsheid, zoals vaak wordt beweerd, maar als een hardnekkige kwaal die angst, verdeeldheid en geweld in stand houdt. In haar meest georganiseerde en machtige vormen is religie minder een weg naar innerlijke vrede dan een gevaarlijke verslaving aan dogma en overheersing.

Degenen die religie blijven promoten als een universeel goed, dragen vaak – al dan niet bewust – bij aan het in stand houden van eeuwenoude structuren van onderdrukking. Ze presenteren hun geloof als een mensenrecht, maar in de praktijk gaat het zelden over vrijheid. Integendeel: het betreft eerder een giftige erfenis die morele verwarring zaait, kritische denkkraft ondermijnt en de mens tot slaaf maakt van doctrines die nauwelijks aansluiting vinden bij de realiteit van het heden.

In dit licht is het niet overdreven om te stellen dat religie – in haar institutionele, controlerende vorm – een morele ramp vertegenwoordigt. Ze kent geen universele normen behalve haar eigen, vaak archaïsche regels, en gebruikt schuld, angst en beloning om aanhang te vergaren. Zo wordt zij een instrument van sadisme, verpakt in spiritueel taalgebruik. Wie dit soort godsdienstig gedrag rechtvaardigt of zelfs verheerlijkt, draagt bij aan een wereld waarin geestelijke autonomie, vrije wil en compassie structureel worden ondermijnd.

Het wordt hoog tijd dat de wereld de moed vindt om religieuze structuren en hun schadelijke uitwassen openlijk ter discussie te stellen. Niet het spirituele verlangen zelf moet worden uitgebannen, maar de systemen die dat verlangen kapen en verdraaien tot machtspolitiek. Pas wanneer de mens zich bevrijdt van religieuze terreur in haar vele gedaanten, kan zij werkelijk beginnen aan een nieuw hoofdstuk –

waarin vrijheid, wijsheid en liefde geen doctrinaire voorwaarden meer kennen.

Religieuze Loyaliteit en Moreel Stilzwijgen

In de praktijk zien we het keer op keer gebeuren: gelovigen die elkaar de hand boven het hoofd houden, zelfs wanneer morele grenzen overschreden worden. Deze vorm van religieuze loyaliteit is diep geworteld in het geloofssysteem zelf – een systeem waarin groepsgevoel, gehoorzaamheid en het beschermen van ‘de eigen kring’ vaak belangrijker worden geacht dan objectieve rechtvaardigheid of zelfkritiek.

Dit mechanisme leidt tot een subtiele, maar hardnekkige vorm van moreel stilzwijgen. Zeker wanneer het gaat om interne misstanden of machtsmisbruik binnen religieuze instellingen, zijn het juist medegelovigen die geneigd zijn de andere kant op te kijken – uit angst, uit

schuldgevoel, of uit de valse overtuiging dat goddelijk gezag boven wereldlijke verantwoording staat.

Opvallend is bovendien dat veel gelovigen wereldwijd wél luid kritiek leveren op overheden en politieke leiders, maar opvallend stil blijven zodra het gaat over de misstanden binnen hun eigen religieuze gemeenschap. Dit is geen toeval. De meesten zijn immers zelf religieus gevormd, opgegroeid binnen structuren waarin bepaalde onderwerpen eenvoudigweg taboe zijn. Zo ontstaat een paradox: mensen die zich uitspreken over sociale rechtvaardigheid, zwijgen wanneer het hun eigen geestelijke wortels betreft.

Deze selectieve verontwaardiging is gevaarlijk. Want zolang religieuze gemeenschappen zichzelf blijven beschermen met morele blindheid en onkritische loyaliteit, blijft echte vooruitgang een illusie. Werkelijke ethiek begint namelijk daar waar ook het eigene –

het vertrouwde, het heilige – onder de loep durft te worden genomen.

De Verwoestende Mentale Erfenis van Religie

Het blijft een hardnekkige realiteit: velen weigeren in te zien dat religie niet hun ziel, maar hun geest vergiftigt. Ze onderkennen niet dat hun denken, hun doen en hun morele afwegingen diepgaand worden gestuurd door een kwaadaardig systeem dat zich voordoeft als heilig, maar in werkelijkheid vooral destructief is. Hoe je het ook wendt of keert, het geloof beheerst hun geweten met zodanige intensiteit dat men zich geestelijk vastklampt aan waanbeelden – een vorm van collectieve psychische ontregeling die generaties lang is doorgegeven.

Onderdrukte volkeren, vaak met geweld of sociale dwang in het gareel gebracht, hebben eeuwenlang de dogma's van religieuze instituten moeten slikken. Van

jongs af aan worden kinderen overspoeld met zogenaamd nobele normen en waarden – ingebed in sprookjes over gehoorzaamheid, zonde en verlossing. Deze opvoeding is zelden gebaseerd op vrije keuze, maar op herhaling en indoctrinatie, van ouders op kinderen, van scholen naar samenlevingen.

En toch blijft de religieuze mens – ondanks al die zogenaamd goede voornemens – worstelen met de meest fundamentele menselijke waarden. Echte empathie, vrijheid van denken en universeel mededogen blijven buiten bereik, zolang het godsgeloof als moreel kompas dient. Want waar religie regeert, verwordt het goede tot plicht en het denken tot schuld.

Er rust een eeuwenoude vloek op georganiseerde religies – een vloek die zich uit in geweld, uitsluiting, onderwerping en morele verwarring. Zolang die vloek niet wordt erkend en doorbroken, zal de religieus gevormde mens nooit in staat zijn

om écht goed te handelen. Niet omdat hij niet wil, maar omdat zijn denken gevangen zit in een systeem dat het kwaad rechtvaardigt zolang het de juiste naam draagt.

Medeplichtigheid aan de Duistere Geschiedenis van Religie

Wie zich vandaag de dag aan de zijde stelt van de islam, het christendom of soortgelijke religieuze groeperingen, maakt zich onmiskenbaar schuldig aan medeplichtigheid. Het is geen passieve sympathie die hier wordt uitgedrukt, maar actieve betrokkenheid bij een systeem dat zich, door de eeuwen heen, schuldig heeft gemaakt aan talloze misdaden tegen de menselijkheid. Dit is niet slechts een zaak van het verleden; ook in het heden zien we de schaduw van religie door de samenleving trekken, vaak in de vorm van onderdrukking, intolerantie en geweld.

Het is belangrijk te erkennen dat deze betrokkenheid niet slechts een kwestie van 'onwetendheid' is. De medewetendheid is al te vaak duidelijk: wie steun biedt aan deze structuren, of ze nu uit overtuiging of uit gemakzucht, draagt in feite de verantwoordelijkheid voor de gruwelen die in hun naam zijn begaan – zowel in het verleden als in het heden. Het zijn niet alleen de actieve daders van geweld die schuldig zijn, maar ook degenen die dit systeem steunen, of het nu in de vorm van politieke macht, financiële steun of morele goedkeuring is.

Zolang de fundamenteën van religieuze ideologieën die misbruik maken van geloof en macht niet kritisch worden onderzocht en ter discussie gesteld, blijven zij het onbewuste wapen waarmee de mensheid zichzelf blijft schaden.

Zo zegt de leer van Vishnu:

"De gelovige mensheid maakt zich, bewust of onbewust, schuldig aan misdaden die onverenigbaar zijn met het wereldburgerschap.

Niet-religieus Genootschap

De misdaden die dagelijks door religieuzen worden gepleegd – vaak op instigatie van hun geloof – druisten fundamenteel in tegen de belangen van de mensheid, tegen de natuur en tegen het leven zelf.

Daardoor verspelen gelovigen bij voorbaat hun recht op verblijf op moeder aarde."

De misdaden gepleegd door de IS (ISIS) en andere sektarische groeperingen wereldwijd herinneren aan de gewelddadige praktijken van de grote religieuze instellingen, zoals de Islam en het Christendom, in eerdere tijden. Deze historische gewelddaden omvatten heksenjachten, kruistochten, Jihads, kruisvaarten, genocide en de gedwongen kerstening van inheemse volkeren, vaak uitgevoerd met sociaal, geestelijk en fysiek geweld, allemaal "ten behoeve van God of Allah."

Hoewel de wreedheden van de IS misschien kleinschaliger zijn in vergelijking met de omvang van de misdaden van de vroegere religieuze regimes, zijn ze niet minder ernstig of koelbloedig. De aard van deze misdaden is onverdedigbaar,

ongeacht het tijdperk waarin ze zich voordoen. De misdaden gepleegd door de IS, net als die gepleegd in naam van het Christendom en de Islam in vervlogen tijden, zijn verwerpelijk en in geen geval goed te praten.

Let wel:

...* In de millennia waarin het Christendom (met name het Vaticaan) en de Islam onbegrensde wreedheden begingen tegen de onschuldige wereldbevolking, waren er geen moderne media zoals satellieten, tv, radio of internet om deze daden vast te leggen of te verspreiden. Dit betekende dat de gruweldaden en de wereldwijde mensenrechtenschendingen die in naam van religie werden gepleegd, niet in realtime konden worden gedocumenteerd of bekendgemaakt aan de wereld. Het ontbreken van dergelijke onafhankelijke media-instellingen maakte het mogelijk voor deze machtige religieuze organisaties om hun misdaden te verbergen of te

minimaliseren, zonder dat de wereld er volledige kennis van kreeg, wat de schaal en de ernst van hun daden nog verder verhulde.

... Alle gruwelijkheden en mensenrechtenschendingen van de hoogste graad die destijds werden gepleegd door de grootste religieuze instellingen, zijn het dieptepunt van de menselijke geschiedenis. Deze misdaden omvatten willekeurige executies, etnische en religieuze zuiveringen, genocide tegen niet-gelovigen, en een scala aan geestelijk en fysiek geweld. Er was sprake van diefstal, afpersing, gijzeling, moord, ontvoering, marteling en slavernij, vaak uitgevoerd onder het mom van religieuze rechtvaardiging – of het nu ging om de zogenaamde ‘democratie’, de sharia, of in de naam van God en Allah. Deze daden, gepleegd door de religieuze machthebbers, weerspiegelen de schadelijke werking van alle religieuze sekten, die – of het nu gaat om het Christendom, de Islam of andere religies – in hun wortels dezelfde gewelddadige en

onderdrukkende praktijken vertonen. Elke religie die zichzelf als absoluut beschouwt, heeft de potentie om de mensheid te onderdrukken en te vernietigen, met gruweldaden die letterlijk en figuurlijk in hun kern gelijkwaardig zijn aan elkaar. Het maakt in wezen niet uit of misdaden werden gepleegd op basis van democratie, autocratie of op eigen initiatief; de uitkomst blijft hetzelfde: religieuze instellingen en hun volgelingen hebben vaak misdaden begaan, onafhankelijk van het politieke systeem dat hen omarmde. Wat echter wel belangrijk is om te begrijpen, is dat in de tijden van deze gruweldaden de wereld geen toegang had tot de journalistiek of de technologische middelen die we vandaag de dag kennen. Er waren geen wereldwijde nieuwsnetwerken, satellieten of internetverbindingen om de waarheid te verspreiden.

Dit gebrek aan nieuwsverspreiding en verslaggeving maakte de wereld in wezen een gesloten boek, vooral voor de volken die getroffen werden door de brute en

gewelddadige expansie van religieuze machten. Deze volken werden vaak onverwacht overvallen, geannexeerd en onderdrukt door de religieuze krachten van die tijd, zonder de mogelijkheid om zich tijdig voor te bereiden, zich terug te trekken of zich in veiligheid te stellen. Dit maakte de impact van de religieuze machtsuitoefening nog vernietigender, aangezien de slachtoffers geen toegang hadden tot de kennis die hen had kunnen waarschuwen.

De Christenen en Moslims hebben in het verleden gruwelijke misdaden gepleegd tegen onschuldige mensen wereldwijd, onder het voorwendsel van het dienen van God en Allah. Deze wreedheden omvatten onder andere verkrachtingen, onthoofdingen van zowel kinderen als volwassenen met botte wapens, en tegenstanders werden vaak op verschrikkelijke manieren gedood, bijvoorbeeld door hen levend aan een paal

te spietsen. Er werden vreselijke martelmethoden toegepast, vrouwen werden verhandeld en gedwongen tot seksueel slavernij, er was veelwijverij, kinderslavernij, pedofilie, genocide van talloze volkeren, willekeurige slachtpartijen en wraakacties tegen iedereen die weigerde hun godsdienst te omarmen.

Deze misdaden werden vaak door de religies zelf gerechtvaardigd, wat resulteerde in een gruwelijke en gewelddadige geschiedenis van onderdrukking van degenen die niet geloofden of zich weigerden aan te passen aan de dogma's van de heersende religieuze machten.

Het illustreert de verwoestende gevolgen van de combinatie van religie en macht, waarbij deze wreedheden werden gepleegd onder het voorwendsel van goddelijke rechtvaardiging, met desastreuze gevolgen voor de slachtoffers.